NORAKSTS
Lieta Nr.A42748009
A00426-11/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 16.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicēja Lietuvas uzņēmuma UAB „Girteka" pārstāvim *R.B.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *S.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja Lietuvas uzņēmuma UAB „Girteka" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 27.februāra lēmuma Nr.19.2/5170 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) 2009.gada 27.februāra lēmumu Nr.19.2/5170 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts VID Latgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes priekšnieka 2008.gada 18.decembra lēmums Nr.F52-BF005463 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums), ar kuru Lietuvas uzņēmums UAB „Girteka" (turpmāk – pieteicējs) saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.[13] pantā, piemērojot naudas sodu 200 latu apmērā.

Lēmums pamatots ar sekojošo.

[1.1] No lietas materiāliem redzams, ka 2008.gada 1.oktobrī plkst.15.01 Grebņevas muitas kontroles postenī virzienā no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju iebrauca UAB „Girteka" automašīna, kuru vadīja *G.M.*

Automašīnas vadītājs *G.M.* muitas iestādē iesniedza kravas pavaddokumentus - Carnet TIR 8X59158884, Invoice Nr.722, CMR AZ0833682 un T-5 kontroleksemplāru Nr.08ES00094110045071. Saskaņā ar iesniegtajiem pavaddokumentiem kravā atradās gaļas izstrādājumi.

Ar pieteikuma veidlapu Nr.326 automašīna tika novirzīta uz padziļinātu fizisko muitas kontroli, kuras laikā konstatēts, ka precei (600 kastes ar gaļas izstrādājumiem), kas T-5 kontroleksemplārā Nr.08ES00094110045071 deklarēta ar KN kodu 160241100, pārējos pavaddokumentos norādīts KN kods 160242100.

[1.2] Ņemot vērā to, ka nav iespējams precīzi noteikt preču atbilstību KN kodam, tika veikta preču paraugu ņemšana preču koda precizēšanai (preču paraugu ņemšanas veidlapa Nr.25).

2008.gada 22.oktobrī saņemts atzinums Nr.20.4-20/336 par preces klasificēšanu saskaņā ar Kombinēto nomenklatūru, kurā norādīts, ka prece, kas T-5 kontroleksemplārā Nr.08ES00094110045071 deklarēta ar KN kodu 160241100, faktiski atbilst KN kodam 16024210.

Tādējādi VID Latgales reģionālā iestāde konstatējusi, ka pieteicējs iesniedzi muitas iestādei nepatiesu informāciju saturošus dokumentus.

[1.3] 1993.gada 2.jūlija Regulas (EEK) Nr.2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk - Muitas kodekss), 199.panta 1.punkts nosaka, ka tiklīdz muitas iestādei ir iesniegta deklarētāja vai tā pārstāvja parakstīta deklarācija, tas saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem uzņemas atbildību par deklarācijā sniegto ziņu pareizību, pievienoto dokumentu autentiskumu un visu saistību pildīšanu attiecībā uz konkrētas procedūras piemērošanu konkrētām precēm.

Tātad VID Latgales reģionālā iestāde pamatoti noteica, ka pieteicējs uzskatāms par subjektu, kas atbild par muitas iestādē iesniegtajās deklarācijās sniegto ziņu pareizību, un, ņemot vērā pārbaudes rezultātus, pamatoti konstatēja, ka pieteicējs ir sniedzis muitas iestādei nepatiesu informāciju saturošus dokumentus.

[1.4] Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā pieteicēja pilnvarotais pārstāvis *R.B.* paskaidroja, ka UAB „Girteka" nodarbojas ar kravu starptautiskajiem pārvadājumiem. Konkrētajā gadījumā UAB „Girteka" veica pārvadājumu sabiedrības FONCANSAL TRADING S.L. uzdevumā un no klienta prece tika saņemta pēc muitošanas operāciju pabeigšanas. Līdz ar to pieteicējam nevarēja būt un nebija pienākums veikt preces salīdzināšanu. Aizpildot TIR Carnet un CMR pārvadājuma dokumentus, UAB „Girteka" pamatojās uz klienta sniegto informāciju un tai nebija pamata to apšaubīt. Tādējādi *R.B.* norāda, ka pieteicējam nav bijis nodoma sagatavot normatīvajiem aktiem neatbilstošu dokumentu, sagrozīt informāciju vai citādi neievērot normatīvajos aktos noteiktās prasības dokumentu noformēšanā.

Atbilstoši Padomes 1992.gada 12.oktobra Regulas (EEK) Nr.2913/92 4.panta 18.punktam deklarētājs ir persona, kas noformē muitas deklarāciju savā vārdā, vai arī persona, kuras vārdā muitas deklarācija ir noformēta.

Tā kā konkrētajā gadījumā preču pavaddokumentus muitas iestādei iesniedza pieteicējs, līdz ar to tā uzskatāma par deklarētāju Padomes Regulas Nr.2913/92 4.panta 18.punkta izpratnē. Bez tam, pieņemot pārvadāšanai konkrēto kravu un nepārbaudot T-5 kontroleksemplārā Nr.08ES00094110045071 norādītās informācijas atbilstību kravas saturam, pieteicējs ir uzņēmusies tiesisku atbildību par pārvadāto preču atbilstību pavaddokumentiem.

[1.5] Ņemot vērā to, ka lietā nepārprotami ir pierādīts, ka pieteicējs muitas iestādei ir iesniedzis nepatiesas ziņas saturošu dokumentu (konkrētajā gadījumā - T-5 kontroleksemplāru Nr.08ES00094110045071), pieteicēja darbībās pamatoti konstatētas administratīva pārkāpuma, par kuru ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 201.[13] pantā, pazīmes.

[1.6] Eiropas Savienības teritorijā muitas lietas regulē 1992.gada 12.oktobra Regula (EEK) Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa pieņemšanu. Saskaņā ar Muitas kodeksa 78.panta nosacījumiem pēc preču atlaišanas, lai pārliecinātos par deklarācijas datu pareizību, muitas iestādes var pārbaudīt tirdzniecības dokumentus un datus par attiecīgo preču ievešanu un izvešanu vai sekojušajām tirdznieciskām darbībām ar šīm precēm. Šādas pārbaudes var izdarīt deklarētajā

vai jebkuras citas personas telpās, kas minētajās darbībās tieši vai netieši iesaistīta sakarā ar savu komercdarbību, vai pie jebkuras citas personas, kuras valdījumā komercdarbības vajadzībām atrodas minētie dokumenti un ziņas. Šīs iestādes var arī pārbaudīt preces, ja tās joprojām ir iespējams tiem uzrādīt.

[1.7] Konkrētajā lietā nav konstatējams pieteicēja nodoms muitas iestādē iesniegt nepatiesas ziņas. No lietas materiāliem izriet, ka nepatiesas ziņas muitas iestādē pieteicējs iesniedzis, nepievēršot uzmanību pārvadāšanai pieņemtās preces atbilstībai T-5 kontroleksemplārā Nr.08ES00094110045071 norādītajai informācijai.

Taču, lai arī pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu var kvalificēt kā izdarītu aiz neuzmanības, tas neatbrīvo pārkāpēju no administratīvās atbildības. LAPK 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tādejādi pie apstākļiem, ka pilnībā ir pierādīts pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums (nepatiesu informāciju saturoša dokumenta iesniegšana muitas iestādei) un lietā nav konstatēti pārkāpēja atbildību mīkstinoši apstākļi, apstrīdētajā VID Latgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes priekšnieka *A.I.* 2008.gada 18.decembra lēmumā Nr.F52-BF005463 piemērotais administratīvais sods 200 latu apmērā uzskatāms par samērīgu ar pieteicēja izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību un to nav pamata samazināt LAPK ietvaros.

[2] 2009.gada 14.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2009.gada 27.februāra lēmuma Nr.19/5170 atzīšanu par prettiesisku un tā atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Atbildētājs, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, nav iedziļinājies sūdzības argumentācijā un izvērtējis lietu pēc būtības, bet ir faktiski pārrakstījis sākotnējo lēmumu. Tādējādi ir pārkāptas pieteicēja procesuālās tiesības – tiesības uz taisnīgu administratīvo procesu.

[2.2] Atbildētājs Lēmumā nepamatoti un atrauti citē Muitas kodeksa un tā 78.panta otro daļu. Pieteicējs norāda, ka tā paša panta pirmā daļa nosaka, ka pēc preču atlaišanas muitas dienesti var pēc sava ieskata vai pēc deklarētaja lūguma izdarīt deklarācijā labojumus, bet tā paša panta trešā daļa nosaka, „Ja deklarācijas pārskatīšanas rezultātā vai pēcmuitas pārbaudē atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras noteikumi ir piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, muitas dienesti saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem veic pasākumus, kas nepieciešami, lai stāvokli izlabotu, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju.” Atbildētājs nav Lēmumā norādījis, vai un kā dotā regula ir uzskatāma par piemērojamu Latvijas Republikā kā starptautisks akts, kā arī nav pieminējis, ka dotā regula ir pieņemta un tajā ietvertās normas jāskata kopsakarībā ar regulas mērķiem, nav veikts regulas satura izvērtējums. Pieteicējs vēlas norādīt uz vienu no Muitas kodeksa mērķiem „tā kā, pieņemot šā Kodeksa īstenošanai nepieciešamos

pasākumus, vislielākā uzmanība jāvelta tam, lai novērstu jebkādu krāpšanu vai nepareizu rīcību, kas var nelabvēlīgi ietekmēt Eiropas Kopienas vispārējo budžetu".

[2.3] Atbildētājs, kā arī sākotnējā lēmuma izdevējs – VID Latgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes priekšnieks nepamatoti un nelikumīgi piemērojis LAPK 201.panta normu, jo nav ņēmis vērā to, ka dotais administratīvā pārkāpuma pants ir piemērojams tikai gadījumos, kad deklarētājs veic kādu muitas procedūru un tādēļ tas iesniedz muitas iestādei dokumentus. Atbildētājs nepamatoti un nelikumīgi ir paplašinājis LAPK 201.[13] panta hipotēzē noteikto juridisko terminu „iesniegt". Kā izriet no Latviešu valodas skaidrojošās vārdnīcas, vārds „uzrādīt" nozīmē parādīt (parasti kontrolei), savukārt vārds „iesniegt" nozīme aktīvu un subjekta iniciētu rīcību ar mērķi panākt vai nodibināt kādas tiesiskas attiecības. Dotajā gadījumā un kontekstā vārds „iesniegt" var tikt uztverts tikai ar mērķi veikt kravas muitošanu.

Pieteicējs nav veicis Latvijas Republikas muitas iestādēs nekādas muitas operācijas, bet Muitas iestādes amatpersonas pēc savas iniciatīvas ir pieprasījušas uzrādīt kravas dokumentus. Gaļas izstrādājumi tika transportēti uz Krievijas Federāciju uzņēmumam OOO „CARGOFOOD" ar adresi Krievijas Federācijā, */adrese/*.

Lēmums nesatur motivāciju, kas būtu par pamatu saukšanai pie administratīvās atbildības pēc LAPK 201.[13] panta. Atbildētāja atsauce uz Eiropas Komisijas regulām, saucot pieteicēju pie administratīvas atbildības pēc LAPK 201.[13] panta, nav pamatota.

[2.4] LAPK 201.[13] panta (17.03.2005. likuma redakcijā kas bija spēkā uz 2008.gada 21.augustu) hipotēze „Nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšana muitas iestādei" norāda uz to, ka, lai varētu piemērot šo normu, pārkāpēja rīcībā ir jāpastāv tiešam nodomam, t.i., personai ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos, taču šāds juridisks situācijas novērtējums nav pieņemams, jo tas neatbilst faktiskajiem apstākļiem.

[2.5] Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā ir norādījis uz apstākļiem, kurus izvērtējot iestāde varēja pieņemt tiesisku, adresātam pozitīvu lēmumu. Pieteicēja argumenti bija tieši attiecināmi uz izskatāmo lietu un to pārbaude un izvērtēšana varēja izmainīt administratīvā akta saturu. Tā kā pieteicēja argumenti netika pienācīgi pārbaudīti un izvērtēti, pieteicējs uzskata, ka dotais atbildētāja pieļautais procesuālais pārkāpums uzskatāms par būtisku. Kā izriet no administratīvo lietu prakses *(2008.gada 30.janvāra Administratīvās rajonu tiesas spriedums lietā Nr. 42489506 (A0737-08/22, nav publicēts)*, ja iestāde administratīvā akta sagatavošanas un izdošanas procesā ir pieļāvusi būtiskas procesuālas kļūdas, tiesa nevar paļauties, ka faktiskie apstākļi ir konstatēti pareizi. Bet, ja tiesai nav iespējams pārbaudīt, vai tiesību normā paredzētajām tiesiskajām sekām konkrētajā gadījumā bija vai nebija jāiestājas, tiesa šādu lēmumu atceļ pamatojoties uz pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem. Bez tam, kā savā spriedumā ir norādījis Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments *(skat. 2007. gada 21. Septembra spriedumu Nr. SKA - 367/2007, lietā Nr. A42024304)* - Administratīvā akta pamatojuma princips noteic personas tiesības zināt, kāds ir tai izdotā nelabvēlīgā administratīvā akta pamatojums. Administratīvā akta pamatojums

ļauj personai saprast, ka iestāde nav rīkojusies patvaļīgi un ka administratīvais akts ir pareizs, kā arī secināt, vai to apstrīdēt un pārsūdzēt. Pienākums administratīvajā aktā sniegt šādu pamatojumu pienācīgā kārtā, proti, lai tas personai arī bez speciālām zināšanām būtu saprotams, ir iestādei. Administratīvā akta pamatojumu plašākā nozīmē veido faktisko un tiesisko apstākļu izklāsts, tostarp piemēroto tiesību normu norāde, kā arī lietderības apsvērumi, ja tādi bija jāizdara.

[2.6] No APL 65.panta otrās daļas izriet, ka, pastāvot iestādes rīcības brīvībai izlemt par administratīvā akta izdošanu, iestādei ir pienākums apsvērt administratīvā akta izdošanas lietderību.

Arī juridiskajā literatūrā ir norādīts, ka iestādes tiesības apsvērt administratīvā akta izdošanas lietderību vienmēr rada arī pienākumu to veikt. Apsvērumu veikšanas brīvība nepastāv, līdz ar to apsvērumu izdarīšana ir obligāta. Tiesības apsvērt administratīvā akta izdošanas lietderību nozīmē, ka iestāde ņem vērā katra atsevišķa gadījuma konkrētos apstākļus, lai saskaņā ar normatīvā akta mērķiem pieņemtu lietas apstākļiem atbilstošāko risinājumu. *(Paine F.J. Vācijas vispārīgas administratīvas tiesības. TNA. 2000).*

Ņemot vērā iepriekš norādīto, atbildētājs ir pārkāpis objektīvās izmeklēšanas principu, jo nenoskaidroja lietas apstākļus pilnīgi un vispusīgi, tas ir neizpildīja iestādei noteikto pienākumu.

[2.7] Izskatot pieteicēja sūdzību par VID Latgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes priekšnieka 2008.gada 18.decembra lēmumu Nr.F52-BF005463, atbildētājam vajadzēja vērtēt lietā principu *„in dubio pro civis”* (pamatotu šaubu-tādu, kas pēc visu pierādījumu izvērtēšanas joprojām pastāv, gadījumā jānosliecas par labu indivīdam).

Ņemot vērā augšminētos argumentus un Lēmuma saturu, pieteicējs uzskata, ka atbildētājs Lēmumā nav veicis administratīvā akta satura lietderības, nepieciešamības un piemērotības izvērtējumu leģitīma mērķa sasniegšanai, ir pārkāpis ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu iedibinātos principus, pieļāvis būtiskus procesuālus pārkāpumus un tādēļ Lēmums ir atzīstams par prettiesisku.

[3] Savos paskaidrojumos atbildētājs uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu, norādot šādus argumentus.

[3.1] Atbilstoši juridiskajā literatūrā norādītajam, administratīvajā aktā nav jānorāda pilnīgi visi izteiktie viedokļi un argumenti, bet tikai tie, kuriem ir nozīme lietā.

[3.2] Ņemot vērā Muitas kodeksa 91.panta pirmās daļas un otrās daļas b) punkta, 96.panta pirmās daļas un 1993.gada 2.jūlija Regulas (EEK) Nr.2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, 199.panta 1.punkta regulējumu, un to, ka pieteicējs preču pārvietošanu veica izmantojot TIR grāmatiņu, un tās (Carnet TIR SX 59158884) 13.-15.ailē ir parakstījies, tad tas, attiecīgi uzņemas atbildību par kravas atbilstību dokumentos norādītajai informācijai.

Turklāt, lietas materiālos ir 2008.gada 22.oktobra atzinums Nr.20.4-20/336 par preces klasificēšanu saskaņā ar Kombinēto nomenklatūru, kurā norādīts, ka prece, kas deklarēta ar KN kodu 160241100, faktiski atbilst KN kodam 16024210. Ar minēto nepārprotami ir pierādīts fakts, ka pieteicējs ir iesniedzis muitas iestādei nepatiesu

informāciju saturošus dokumentus, par ko arī attiecīgi uzņemas atbildību saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

[4] Tiesas sēdēs pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdēs prasību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos norādīto.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[7] LAPK 201.[13] pants noteic, ka par jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšanu muitas iestādei – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām – līdz seštūkstoš latiem, konfiscējot preces vai bez konfiskācijas.

Atbilstoši LAPK 9.pantā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nepieciešams konstatēt visas administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošās pazīmes – subjektu (personu, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu), objektu (ar likumu aizsargātu tiesisku interesi, pret kuru ir vērsts administratīvais pārkāpums), subjektīvo pusi (nodomu (tiesu vai eventuālu) vai neuzmanību) un objektīvo pusi (prettiesiskas darbības vai prettiesisku bezdarbību). Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošajām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā (personas darbībās) nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

LAPK 201.[13] panta administratīvā pārkāpuma sastāvu veido: administratīvā pārkāpuma objekts – iekšējā tirgus aizsardzība, legālas tirdzniecības veicināšana; administratīvā pārkāpuma objektīvā puse – jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšana muitas iestādei; administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – ar nodomu vai neuzmanības izdarīts pārkāpums; administratīvā pārkāpuma subjekts – fiziska vai juridiska persona, kas iesniedz dokumentus muitas iestāde. LAPK 201.[13] panta administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes jāanalizē kopsakarā ar muitas reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.

Konkrētajā lietā pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par to, ka pavaddokumentā T5 kontroleksemplārā Nr.08ES0094110045071 precei (600 kastes gaļas izstrādājumu) norādīts kods 160241100, bet, veicot kravas fizisko kontroli, konstatēts, ka pārējos pavaddokumentos norādīts kods 160242100, kas atšķiras par vienu ciparu.

Atbildētājs uzskata, ka tādejādi ir iesniegti nepatiesu informāciju saturoši dokumenti. Savukārt pieteicējs uzskata, ka ir veicis visus likumiskos pasākumus, līdz ar to nav konstatējama pieteicēja vaina.

Līdz ar to tiesai jākonstatē, vai izskatāmajā lietā ir konstatējams LAPK 201.[13] pantā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[8] Muitas kodeksa 96.panta 1.punkts noteic, ka Kopienas ārējā tranzīta procedūras izmantotājs ir galvenais atbildīgais. Viņš ir atbildīgs gan par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus, gan par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu.

Komisijas 1993.gada 2.jūlija Regulas (EEK) Nr.2454/93, kas nosaka izpildes kārtību Padomes Regulai (EEK) Nr.2913/92 par Kopienu Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Regula Nr.2454/93) 199.pants noteic, ka, neskarot iespēju piemērot soda mērus, tiklīdz muitas iestādei ir iesniegta deklarētāja vai tā pārstāvja parakstīta deklarācija, tas saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem uzņemas atbildību par deklarācijā sniegto ziņu pareizību, pievienoto dokumentu autentiskumu un visu saistību pildīšanu attiecībā uz konkrētas procedūras piemērošanu konkrētām precēm.

Lietā nav strīda, ka UAB „GIRTEKA" kā pārvadātājs ir minētās kravas principāls un deklarētājs pēc kravas pārņemšanas tālākai nogādei, tomēr lietā ir strīds par pieteicēja atbildības apjomu.

LAPK 201.[13] pants noteic atbildību par jebkāda veida nepatiesu informāciju saturošu dokumentu iesniegšanu muitas iestādei, savukārt Regulas Nr.2454/93 199.pants noteic atbildību par deklarācijā sniegto ziņu pareizību, pievienoto dokumentu autentiskumu un visu saistību pildīšanu attiecībā uz konkrētas procedūras piemērošanu konkrētām precēm.

Tā kā strīdus objekts ir tieši pavaddokumentā T5 kontroleksemplārā Nr.08ES0094110045071 norādītais, tad tiesai jānoskaidro, vai principāls un deklarētājs ir atbildīgs ne tikai par pievienotās pavaddokumentā T5 kontroleksemplāra autentiskumu, bet arī par tajā norādīto ziņu pareizību.

[9] Atsevišķu valstu muitas tiesībās paredzēts, ka atbildību par muitas procedūru „Tranzīts" izpildi, tai skaitā garantiju (galvojumu) iesniegšanu muitas iestādē un iespējamo muitas maksājumu nomaksu, var uzņemties cita persona, kas nav pārvadātājs. Tā, piemēram, Eiropas Savienībā persona, kas uzņemas minēto atbildību, nosaukta par principālu un tā pienākumos ietilpst:

a) preču nogādāšanu neizmainītā veidā līdz galapunkta muitas iestādei, ievērojot noteikto laika termiņu un visus muitas iestāžu noteiktos pasākumus preču identifikācijas nodrošināšanai,

b) Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu *(A.Gulbis, A. Čevers. Muitas darbības pamati. Rīga: RTU Izdevniecība - 2006. 158. lpp.).*

No minētā un no Muitas kodeksa 96.panta izriet, ka pieteicējs kā principiāls atbild par visu nepieciešamo pasākumu veikšanu, kas nodrošinātu preču nogādāšanu neizmainītā veidā līdz galapunkta muitas iestādei, ievērojot noteikto laika termiņu un visus muitas iestāžu noteiktos pasākumus preču identifikācijas nodrošināšanai (nepieļautu preču nokļūšanu brīvā apgrozījumā bez muitas

maksājumu nomaksas). Tāpat pieteicējs ir atbildīgs par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu.

Lietā nav strīda, ka, veicot kravas fizisko kontroli, piekļūšana kravai netika konstatēta. Tādejādi pieteicējs nav pārkāpis minēto prasību.

[10] Muitas kodeksa 4.panta 17.punktā norādīts, ka ,,muitas deklarācija" nozīmē darbību, ar kuru persona noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru. Savukārt šī panta 18.punktā minēts, ka ,,deklarētājs" nozīmē personu, kas aizpilda muitas deklarāciju savā vārdā, vai personu, kuras vārdā tiek aizpildīta muitas deklarācija.

Regulas Nr.2454/93 472.panta 1.punkts noteic, ka, ja, piemērojot kādu Kopienas pasākumu, tiek prasīti pierādījumi par to, ka ir ievēroti tāda pasākuma nosacījumi attiecībā uz Kopienas muitas teritorijā ievestu, no tās izvestu vai tajā pārvadātu preču izmantošanu un/vai galamērķi, tad tādus pierādījumus sniedz, uzrādot T5 kontroleksemplāru.

Regulas Nr.2454/93 473.panta noteic, ka T5 kontroleksemplāram izmantojamās veidlapas atbilst 63., 64. un 65. pielikumā dotiem paraugiem un tiek aizpildītas saskaņā ar 66.pielikumā doto skaidrojošo piezīmi un, attiecīgā gadījumā, arī saskaņā ar citos Kopienas tiesību aktos iekļautiem papildu noteikumiem. T5 kontroleksemplāru izsniedz un izmanto saskaņā ar 476.-485.pantu.

Regulas Nr.2454/93 66.pielikumā ir noteiktas prasības T5 kontroleksemplāra deklarācijas aiļu aizpildīšanai un minētas konkrētas aizpildāmās ailes. T5 kontroleksemplāra 2.ailē: KRAVAS SŪTĪTĀJS/IZVEDĒJS ieraksta attiecīgās personas vārdu un uzvārdu (vai uzņēmuma nosaukumu) un adresi, savukārt 14.ailē: DEKLARĒTĀJS/PĀRSTĀVIS ieraksta attiecīgās personas vārdu, uzvārdu vai uzņēmuma nosaukumu un adresi atbilstīgi spēkā esošajiem noteikumiem.

Ja deklarētājs un kravas nosūtītājs/izvedējs ir viena un tā pati persona, ieraksta ,,kravas nosūtītājs/izvedējs".

Konkrētais T5 kontroleksemplārs ir sastādīts spāņu valodā, izdots Spānijā un tā 2.ailē kā kravas sūtītājs uz izvedējs norādīts FONCASAL TRADING S.L., savukārt 14.ailē kā deklarētājs un pārstāvis norādīts *M.G. (lietas 35.lapa).*

Lietā ir nodibināts, ka UAB ,,GIRTEKA", būdams starptautisks pārvadātājs, ir pārņēmis konkrēto kravu Lietuvā tālākai nogādāšanai pēc tam, kad kravai pievienojamie dokumenti, t.sk. T5 kontroleksemplārs, jau noformēti un izietas muitas procedūras Spānijā.

Tādejādi nevar konstatēt pieteicēja pārkāpumu saistībā ar faktu, ka T5 kontroleksemplāra 33.ailē norādīta kļūdaina informācija (respektīvi, neprecīzs KN kods, kas atšķiras par vienu ciparu).

[11] Saskaņā ar Muitas Kodeksa 96.panta 2.punktu par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus, atbildīgs ir arī preču pārvadātājs vai saņēmējs, kurš pieņem preces un zina, ka preces tiek pārvietotas Kopienas tranzītā.

Attiecībā par muitas deklarācijai pievienojamiem dokumentiem, Regulas Nr.2454/93 219.panta 1.punkts noteic, ka tranzīta deklarācijai pievieno pārvadājuma dokumentu. Savukārt Muitas kodeksa 199.pants noteic, ka principāls atbild par pievienoto dokumentu autentiskumu. Konkrētajā lietā nepastāv strīds par T5 autentiskumu.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējs kā principāls Muitas kodeksa 96.panta izpratnē un kā deklarētājs Regulas Nr.2454/93 199.panta izpratnē ir izpildījis visus viņam uzliktos pienākumus.

[12] Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka pieteicēja darbībās nav konstatējama LAPK 201.[13] panta administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse, nav konstatējams arī LAPK 201.[13] pantā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tā kā pieteicēja darbībās nav konstatējams LAPK 201.[13] panta paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs, Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt Lietuvas uzņēmuma UAB „Girteka" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 27.februāra lēmuma Nr.19.2/5170 atcelšanu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 27.februāra lēmumu Nr.19.2/5170 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 16.maijā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ L.Andersone
Rīgā, 2011.gada 16.maijā.